

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-11642
Den 13. august 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1574 (MOF alm. del) stillet den 5. august 2021 efter ønske fra Peder Hvelplund (EL).

Spørgsmål nr. 1574

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange klappladser der ligger i Lillebælt og Storebælt, og hvad ville det koste at lukke disse klappladser med henblik på at transportere det opgravede materiale til de mest nærliggende klappladser udenfor Lillebælt og Storebælt?”

Svar

På nuværende tidspunkt eksisterer 5 klappladser i Lillebælt og 6 klappladser i Storebælt. Der er i alt 19 gældende tilladelser til klappning på klappladserne i Lillebælt og Storebælt. Tilladelserne er fordelt på 13 havne og 6 øvrige tilladelseshavere. Vedlagt er oversigt over klappladser for Lillebælt og Storebælt, der blev oversendt til Folketinget den 8. september 2020 i forbindelse med den faglige beskrivelse af klapområdet.

Miljøministeriet er ikke bekendt med, hvad det ville have af konkrete erhvervsøkonomiske konsekvenser, hvis det opgravede havbundsmateriale skulle transporteres til klappladser, der ikke er beliggende i Lillebælt og Storebælt, fremfor at klappe havbundsmaterialet inden for de eksisterende tilladelsesområder. De konkrete omkostninger for de berørte tilladelseshavere vil bl.a. afhænge af, hvor langt der skal sejles for at finde egnede klappladser, mængden af materiale, der skal klappes, og andre lokale eller konkrete forhold, der vil skulle tages højde for. Transport af materiale, der skal klappes, udgør en væsentlig omkostning for havnene, og omkostningens størrelse afhænger blandt andet af, hvor langt der skal sejles. Det må derfor antages, at der vil være betydelige omkostninger for f.eks. lystbådehavne og erhvervshavne, såfremt der ikke kan klappes i Lillebælt og Storebælt.

./. Jeg kan i øvrigt henvise til den faglige beskrivelse. Her beskrives det bl.a., at et område alene fungerer som klappads i den periode, hvor der er en eller flere gældende tilladelser til klappning, og at det er ansøger, der identificerer det pågældende område, hvor der ansøges om at klappe havbundsmaterialerne. Klappning må endvidere kun ske hvor det er miljømæssigt forsvarligt.

Lea Wermelin

/

Katrine Nissen